

24 april 2020 (maaisnede op 16 april)

TRITICALE

HYBRIDEGERST

17 mei 2020 (maaisnede op 16 april)

1 juni 2020 (maaisnede op 16 april)

De foto's tonen de evolutie van het gewas. Er werd gemaaid op 15 april. De triticale was toen groot genoeg, maar de gerst was toen in feite nog te klein. Een week na het maaien herpakte de gerst zich enorm snel, veel sneller dan de triticale die ijler bleef. Op 17 mei, een maand na het maaien, stond de gerst in de aar. Begin juni had ook de triticale zich goed hersteld. "We zijn benieuwd hoeveel graan we hiervan gaan oogsten, in vergelijking met de niet-gemaaide percelen. Eind juni was er op het oog weinig verschil te zien, behalve dat je de indruk kreeg dat de gemaaide partijen heel sterk verkort leken."

wat een zeer zware besmetting is. Het wegvallen van neonicotinoiden verplicht ons om andere strategieën te vergelijken: een niet-behandeld object wordt vergeleken met twee objecten met Force-coating en twee granulaatobjecten met Force Evo en Sherpa. De stimulerende werking op de kieming van Force uitte zich in een snellere opkomst. De objecten met zaaizaadontsmetting hadden aanvankelijk de hoogste plantenaantallen, maar de granulaatobjecten maakten na enkele weken hun achterstand goed." Dat bescherming tegen ritnaalden niet enkel nodig is tijdens de opkomstfase blijkt uit de evolutie van de plantenaantallen na dien. "We stelden in de week tussen 29 mei en 5 juni een verlies van planten door ritnaalden vast van 10.000 tot 15.000 planten. We hebben 2.000 planten gezaaid. De opkomst was iets minder dan 20% (nu (2021) is de gemiddelde bezetting 35.000 tot 55.000 planten per ha. 20 tot 25% van de planten vertoont nog symptomen van ritnaaldenaantasting, zoals dubbele stengels. We kunnen besluiten dat als je met een dergelijke hoge druk zit, een eenvoudige maatregel (zaadontsmetting of granulaat) misschien wel niet meer voldoende is. Misschien moeten we ze gaan combineren?"

Precisiebemesting

Samen met de Bodemkundige dienst van België en KU Leuven heeft de Hooibeekhoeve een project omtrent precisiebemesting. "We laten hier doorgaans een meststaal uit de mestput en nadien ook een tankstaal ontleiden ter controle. Soms komt dat goed

overeen, soms wijkt dat sterk af. In het project werken we met een NIR-sensor tijdens het uitrijden en een bodemscan vooraf. Een van de aspecten is het ijken van de sensoren. De proeven lopen op een aardappelveld, een perceel gras en drie maaisnedepercelen. Die werden in december gescand met de Veris-scanner. We slaan specifiek de pH, geleidbaarheid (EC) en het gehalte aan organisch materiaal te bepalen. Op basis van het resultaat werden zones afgebakend met hoge en lage EC en/of met hoge en lage gehalten aan organisch materiaal. "Het bleek mogelijk om het grasperceel op te delen in 3 blokken, met telkens 2 eigenschappen gecombineerd: een hoog of laag gehalte aan organisch materiaal en een hoge of lage EC. In elk van die blokken werd een deel bemest volgens de MAP-norm, een deel met 20% meer en een met 20% minder. "Dat is om uit te zoeken of je een goeie plek minder, dan wel meer moet bemesten voor de meest optimale totale opbrengst. De mengmest werd uitgereden met behulp van een NIR-sensor. Nu we de gehalten aan N, P en K kennen geeft ons dat vele mogelijkheden om met die informatie om te gaan. We moeten daarin de beste werkwijze ontdekken. We zien dat het beter lukt met rundveemest, omdat die homogener is doordat hij vooraf gemixt werd. Bij varkensmest ligt dat een stuk moeilijker: is de mest afkomstig van zeugen of vleesvarkens? Wordt er gewerkt met droge voeding of met brijvoeding? Het meten van de opbrengst en de voederwaardeparameters moet uitsluitel geven over de te volgen strategie." ■

Gert Van de Ven (LCV):

"We zoeken uit of je een goeie plek meer of minder moet bemesten voor de beste opbrengst."